

ZVON

JANUARY - LEDEN

2023

časopis krajanské rodiny v New Yorku

www.zvon.info

Vánoce na Ukrajině

I. Yurabuk

Neděle 18. prosince 2022

Pro někoho to byla 4. neděle

adventní, pro jiného celkem dobrý den pro nakupování před blížícími se svátky. Někteří vyrazili na hory, aby si užili lyže. Možná, že byli i takoví, kteří museli zůstat doma, aby vyleželi nemoc, protože v pondělí musí být fit a nazpátek v práci...

No, ale pro mne a moji komunitu v Astorii to byl naprosto velmi výjimečný den.

Takže to vezmeme po pořádku. Za prvé –

Přijel k nám na návštěvu náš diecézní biskup Most Reverend Robert Brennan. Bylo to velmi milé a upřímné setkání. Mši svatou celebroidl v angličtině, ale hned na úvod kázání se zmínil, že jeho předkové, konkrétně rodiče jeho praprababičky se narodili někde mezi Prahou a Kolínem. Dokonce to místo navštívil a pořídil fotografie kostela, kde byli pokřtěni. Nevynechal snad nikoho, s kým by neprohodil aspoň pár vět. Potom se také zapojil (podle možností) do zpěvu našich koled.

Za druhé –

Chtěli jsme poctít biskupa něčím, co by mu připomnělo také dobrou českou kuchyň. Vedle oblíbených chlebičků a sladkých dobrot, jako

hlavní jídlo byl segedínský guláš s knedlíkem. Guláš připravila a sponzorovala vynikající restaurace na Manhattanu „Bohemian Spirit“. Děkuji majiteli restaurace a zaměstnancům za podporu.

*Biskup byl přivítán,
chlebem a solí.*

Nechyběla ani tradiční slivovice.

Za třetí –

A to jsem si nechal až na závěr. V ten den se hrálo finále ve fotbale mezi Argentinou a Francií. Dlouho jsme se s přáteli dohadovali, komu přát a komu ne. Kdo si to zaslouží více atd. atd. Já jsem byl toho mínění - a za tím si stojím i dnes - vezmu to trochu ze široka z pohledu církevního, že i když je Francie nejstarší dcerou církve a má vynikající hráče jako Mbappe, Griezmann, Dembele, přece jenom Argentina má vynikajícího Leo Messiho, který čeká na tento titul tak dlouho. Messi je pro mě úžasný hráč, tečka. Dále mým bosem na zemi je přece jenom papež. Komu fandil papež František, to snad víme všichni. Tedy suma sumárum – přál jsem Argentině. Protože však zápas probíhal během mše a potom navazovala návštěva biskupa, dozvěděl jsem se o výhře Argentiny až na závěr naší hostiny. Řeknu vám, byla to krásná tečka za krásným dnem.

Díky Bože za našeho biskupa, za „Bohemian Spirit“ restauraci, za lidi, kteří připravovali tuto krásnou mši a setkání. Díky Bože za Argentinu a krásný fotbal...

příjemnou četbu

VE FOREST HILLS 27. PROSINCE 2022
VÁŠ FR. ANTONÍN

www.bohemianspiritrestaurant.com

O době, ve které žijeme, rozhodnout nemůžeme...

převzato z www.vira.cz

*"Dávejte si dobrý pozor, jak máte jednat,
ne jako nemoudří, ale jako moudří:
dobře využívejte času, protože žijeme ve zlých dobách."
(srov. Ef 5,15)*

Frodo: "Přál bych si, aby se to nikdy nestalo."
Gandalf: "To by si přáli všichni, kdo zažili tyto události.
Ale jediné, co musíš rozhodnout, je,
co uděláš s časem, který ti byl dán." (z románu Pán prstenů)

Asi každý člověk by si přál, aby to nebo ono nezažil,
aby se některé události nestaly.
Někdo by možná rád žil v jiné době,
kde by byl život "jednodušší a klidnější",
kde by k sobě byli lidé slušnější...

O době, ve které žijeme, rozhodnout nemůžeme.
Asi ji ani výrazně nezměníme.
Můžeme ale rozhodnout o tom,
k čemu využijeme čas svého života.

Moudrost nespočívá v tom,
jak nejlépe proplout
a prosadit se,
ale jak naplnit život.

PF

I můj život totiž
přispívá k tomu,
jaká je
dneska
doba.

2023

THE WORD BECAME FLESH

Reflections for Advent and Christmas

Robert Barron

What is the Catholic thing? What makes Catholicism, among all of the competing philosophies, ideologies, and religions of the world, distinctive? I stand with St. John Henry Newman, who said that the great principle of Catholicism is the Incarnation, the enfleshment of God. What do I mean by this? I mean the Word of God – the mind by which the whole universe came to be – did not remain sequestered in heaven, but rather entered into this ordinary world of bodies this grabby arena of history, this compromised and tear – stained human condition of ours. “The word became flesh and made his dwelling among us” (John 1:14): that is the Catholic thing.

The Incarnation tells central truths concerning both God and us. If God became human without ceasing to be God and without compromising the integrity of the creature that he became, God must not be a competitor with his creation. In many of the ancient myths and legends, divine figures such as Zeus or Dionysus enter into human affairs only through aggression, destroying or wounding that which they invade. And in many of the philosophies of modernity, God is construed as a threat to human well-being. In their own ways, Marx, Freud, Feuerbach, and Sartre all maintain that God must be eliminated if humans are to be fully themselves. But there is none of this in the Christian doctrine of the Incarnation. The Word does indeed become human, but nothing of the human is destroyed in the process; God does indeed enter into his creation, but the world is thereby enhanced and elevated. The God capable of incarnation is not a competitive supreme being, but rather, in the words of St. Thomas Aquinas, the sheer act of being itself, that which grounds and sustains all of creation, the way a singer sustains a song.

And the Incarnation tells us the most important truth about ourselves: we are destined for divinization. The Church Fathers never tired of repeating this phrase as a sort of summary of Christian belief: *Deus fit homo ut homo fieret Deus* (God became human so that humans might become God). God condescended to enter into flesh so that our flesh might partake of the divine life, that we might participate in the love that holds the Father, Son, and Holy Spirit in communion. And this is why Christianity is the greatest humanism that has ever appeared, indeed that *could* ever appear. No philosophical or political or religious program in history – neither Greek nor Renaissance nor Marxist humanism – has ever

made a claim about human destiny as extravagant as Christianity's. We are called not simply to moral perfection or artistic self-expression or economic liberation but to what the Eastern fathers called *theiosis*, transformation into God.

I realize that an objection might be forming in your mind. Certainly, the doctrine of the Incarnation separates Christianity from the other great world religions, but how does it distinguish Catholicism from the other Christian churches? Don't Protestants and the Orthodox hold just as firmly to the conviction that the Word became flesh? They do indeed, but they don't, I would argue, embrace the doctrine in its fullness. They don't see all the way to the bottom of it or draw out all of its implications. Essential to the Catholic mind is what I would characterize as a keen sense of the prolongation of the Incarnation throughout space and time, an extension that is made possible through the mystery of the Church. Catholics see God's continued enfleshment in the oil, water, bread, imposed hands, wine, and salt of the sacraments; they appreciate it in the gestures, movements, incensations, and songs of the liturgy; they savor it in the texts, arguments, and debates of the theologians; they sense it in the graced governance of popes and bishops; they love it in the struggles and missions of the saints; they know it in the writings of Catholic poets and in the cathedrals crafted by Catholic architects, artists, and workers. In short, all of this discloses to the Catholic eye and mind the ongoing presence of the Word made flesh—namely, Christ.

Newman said that a complex idea is equivalent to the sum total of its possible aspects. This means, he saw that ideas are only really known across great stretches of space and time, with the gradual unfolding of their many dimensions and profiles. The Incarnation is one of the richest and most complex ideas ever proposed to the mind, and hence it demands the space and time of the church in order fully to disclose itself. This is why, in order to grasp it fully, we have to read the Gospels, the epistles of Paul, the *Confessions* of St. Augustine, the *Summa theologiae* of Thomas Aquinas, the *Divine Comedy* of Dante, St. John of the Cross' *Ascent of Mount Carmel*, the *Story of a Soul* of Therese of Lisieux, among many other master texts. But we also have to *look and listen*. We must consult the Cathedral of Chartres, the Sainte-Chapelle, the Arena Chapel, the Sistine Chapel ceiling, Bernini's *Ecstasy of Saint Teresa*, the Church of the Holy Sepulcher, Grunewald's Crucifixion in the *Isenheim Altarpiece*, the soaring melodies of Gregorian chant, the Masses of Mozart, and the motets of Palestrina. Catholicism is a matter of the body and the senses as much as it is a matter of the mind and the soul, precisely because the Word became *flesh*.

PAPEŽŮV ROZSÁHLÝ ROZHOVOR PRO AMERICA MAGAZINE

Níže zveřejňujeme pracovní překlad části rozhovoru.

Svatý otče, co vás činí tak radostným a klidným ve vaší službě?

Když jsem s lidmi, jsem vždycky šťastný. Jedna z věcí, která mě jako papeže stojí nejvíc, je, že nemůžu chodit po ulici, mezi lidi, protože tady se nedá vyjít ven, nedá se chodit po ulici. Ale nechci říkat, že jsem šťastný, protože jsem zdravý, nebo protože dobře jím, nebo protože dobře spím, nebo protože se hodně modlím. Jsem šťastný, protože se cítím šťastný, Bůh mě činí šťastným. Nemám Bohu co vyčítat, ani když se mi dějí špatné věci. Po celý můj život mě vždycky vedl po své cestě, někdy v těžkých chvílích, ale vždycky jsem měl jistotu, že nekráčím sám. Mám tuto jistotu. Nekráčím sám, on jde vedle mě. Člověk má své chyby, dokonce i své hříchy: chodím ke zpovědi každé 2 týdny.

Ve Spojených státech jsme svědky prohlubující se polarizace nejen v politice, ale také v životě církve. Jak může církev reagovat na vnitřní polarizaci a pomoci tak společnosti?

Polarizace není katolická. Katolík nemůže myslet "buď, a nebo" a vše redukovat na polarizaci. Podstatou toho, co je katolické, je "nejen, ale i". Katolík spojuje dobré i ne tak dobré. Boží lid je jeden. Když dochází k polarizaci, vzniká rozdělující mentalita, která některé upřednostňuje a jiné nechává stranou. Katolík je vždy harmonií rozdílů. Když se podíváme na to, jak Duch svatý působí, nejprve způsobí nepořádek: vzpomeňte si na ráno o Letnicích, na nepořádek, který tam vznikl. A pak vytvoří harmonii. Duch svatý v církvi neredukuje vše na jedinou hodnotu, ale vytváří harmonii mezi rozdíly protikladů. A to je katolický duch. Čím více je harmonie mezi rozdíly a protiklady, tím je katoličtější. Čím více člověk polarizuje, tím více ztrácí katolického ducha a propadá sektářství. To není moje, ale zopakuji to: Katolík nemůže myslet "buď, a nebo", nýbrž "nejen, ale i". Stejně tak katolický způsob zacházení s hříchem, který není puritánský. Svati a hříšníci, obě věci dohromady. V tomto ohledu je zajímavé hledat kořeny toho, co to je, v Ježíšových rozhodnutích. Ježíš měl čtyři možnosti: být farizejem, saducejem, esejcem nebo zélótem. To byly čtyři strany, čtyři tehdejší volby. A Ježíš nebyl ani farizeus, ani saduceus, ani esejec, ani zélót. Byl něčím jiným. A když se podíváme na

deviace v dějinách církve, zjistíme, že jsou vždy na straně farizeů, saduceů, esejců nebo zélotů. Ježíš to všechno překonal návrhem, kterým jsou blahoslavenství, což je něco jiného. Pokušení v církvi vždy spočívalo v následování těchto čtyř cest. Ve Spojených státech existuje katolicismus, který je vlastní Spojeným státům, normální. Existují však také katolické ideologické skupiny.

Zdá se, že většina katolíků ztratila víru ve schopnost biskupské konference poskytovat morální vedení. Jak mohou biskupové znovu získat důvěru amerických katolíků?

Otázka je dobrá, protože se v ní mluví o biskupech. Myslím, že je zavádějící vytvářet vztah mezi katolíky a biskupskou konferencí. Biskupská konference není pastýř, pastýřem je biskup. Při pohledu na biskupskou konferenci tak hrozí, že se autorita biskupa sníží. Biskupská konference má sjednotit biskupy, spolupracovat, diskutovat o problémech a vytvářet pastorační plány. Ale každý biskup je pastýřem. Nerozpouštějme biskupskou moc a neredukujme ji na moc biskupské konference. Protože se tam perou tendence, více doprava, více doleva, více tam, více jinam, a nějak tam není taková zodpovědnost v těle, jako je zodpovědnost biskupa vůči jeho lidu, pastýře vůči jeho lidu. Ježíš nevytvořil biskupskou konferenci, Ježíš vytvořil biskupy a každý biskup je pastýřem svého lidu. V této souvislosti připomínám autora z pátého století, který podle mého názoru napsal nejlepší profil biskupa, totiž svatého Augustina v jeho traktátu "De pastoribus". Otázka tedy zní: jaký je vztah biskupa k jeho lidu? A dovolím si citovat biskupa, o kterém nevím, zda je konzervativní, progresivní, pravicový nebo levicový, ale je to velmi dobrý pastýř. (Mark) Seitz (biskup z El Pasa) na hranicích s Mexikem je muž, který se pastýřsky ujímá všech rozporů tohoto místa. Neříkám, že ostatní nejsou dobří, ale tohle je jeden z těch, které znám. Máte některé dobré biskupy, kteří jsou spíše pravicoví, některé dobré biskupy, kteří jsou spíše levicoví, ale jsou to spíše biskupové než ideologové, jsou to spíše pastýři než ideologové. A to je to tajemství. Odpověď na vaši otázku zní: Biskupská konference může být různorodá, je to organizace, která má pomáhat a sjednocovat, je symbolem jednoty. Ale milost Ježíše Krista je ve vztahu mezi biskupem a jeho lidem, jeho diecézí.

Ve Spojených státech se najdou tací, kteří Vaši kritiku tržního kapitalismu interpretují jako kritiku Spojených států. Někteří Vás nazývají socialistou, komunistou, marxistou. Již mnohokrát jste řekl, že se řídíte evangeliem. Jak ale odpovíte těm, kteří tvrdí, že to, co vy nebo církev říkáte o ekonomice, není důležité?

Vždycky si tak říkám: odkud se tyto nálepky berou? Například když jsme

se vraceli z Irska, v letadle na nás vyskočil dopis od jednoho amerického preláta, který o mně psal všechno možné. Snažím se řídit evangeliem. Blahoslavenství mě velmi poučují, ale zejména protokol, podle kterého budeme souzeni: Matouš 25. "Měl jsem žízeň, a dali jste mi napít. Byl jsem ve vězení a navštívili jste mě. Byl jsem nemocný a vy jste mě vyléčili." Znamená to tedy, že Ježíš byl komunista? Problém, který za tím stojí - a který jste správně identifikoval - je redukce poselství evangelia na sociálně-politickou skutečnost. Pokud budu uvažovat o evangeliu pouze ze sociologického hlediska, pak ano, je to pravda, jsem komunista a Ježíš také. Za blahoslavenstvími a Matoušem 25 se však skrývá Ježíšovo poselství. A to je to jak být křesťanem. Komunisté ukradli některé křesťanské hodnoty [smích]. Další je zničili...

převzato www.cirkev.cz

Milí čtenáři,

děkuji Vám za podporu naší misie v New Yorku. Nejenom za tu hmotnou pomoc, ale také za vaše modlitby. Také chci poděkovat všem, kteří do časopisu přispívají a těm, co opravují moje hrubky. Jak sami víte, nebo nevíte, tento časopis vychází jedenáctkrát do roka a má za úkol upevňovat naši sounáležitost, víru a kulturu. Naše země uprostřed Evropy, odkud pocházíme, je malá, ale přinesla a přináší světu skutečné velikány. O nich se také zmiňujeme na stránkách tohoto časopisu. Co mi nejvíce leží na srdci a o čem čtu v Písmu svatém, je SVOBODA. Osvobození od strachu, hříchu, zániku, samoty. Tu Svobodu vám všem z celého srdce přeji do nového roku 2023. A protože vím zcela jistě, že osvobození nemůžu získat nikde jinde než v poddanosti Bohu, tak vám přeji, abyste Boha a jeho Syna Ježíše Krista v příštím roce nalézali a poznávali čím dál víc...

Váš Fr. Antonín

UDÁLOSTI VE ZKRATCE

29. listopadu - Vatikán vyjádřil "údiv a lítost" nad zprávou o slavnostním uvedení čínského biskupa Johna Penga Weizhao do funkce pomocného biskupa v Ťiang-si. Nejedná se totiž o diecézi uznávanou Svatým stolicí.

5. prosince - Český kněz a bývalý disident Prof. Tomáš Halík hovořil s Vatican News o potřebě reformy církve, o roli, kterou by v ní mohla sehrát synodalita, a o nebezpečí zneužívání náboženství v politice.

6. prosince - The Catholic population in the United States has grown by about 2 million people in 10 years. With nearly 62 million people, it continues to constitute the largest religious body in 36 U.S. states, according to the latest religion-focused survey of America's religious congregations. Over the last decade, many Catholics, the survey found, have moved to the South. "Perhaps the most notable changes were by region," Clifford Grammich, a political scientist involved in the U.S. Religion Census, told CNA Dec. 5. "Fifty years ago, 71% of U.S. Catholics were in the Northeast and Midwest; in 2020, 45% were. And the South now has more Catholics than any other region. I was surprised to see there are now more Catholics than Southern Baptists in Missouri and Virginia."

7. prosince - V předvečer slavnosti Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu, se papež František při generální audienci dovolával Mariiny útěchy pro "trýzněné obyvatele" sužované Ukrajiny a za ty, kteří jsou dnes "zkoušeni brutalitou války". Připomněl "strašlivou událost, Operaci Reinhardt," při níž nacisté za druhé světové války v létě 1942 vyhladili 1,7 milionu polských Židů. Paměť této události by nás měla povzbudit k mírotvorným činům, vyzval František.

7. prosince - Delegace složená z členů Komise biskupských konferencí zemí EU (COMECE) a Konference evropských církví (CEC) se v Praze na Úřadu vlády setkala s předsedou vlády Petrem Fialou, aby s ním prodiskutovala snahy současného evropského předsednictví při řešení některých nejnaléhavějších výzev, kterým dnes EU a její občané čelí. Přítomni byli předsedové obou organizací, kardinál Jean-Claude Hollerich a rev. Christian Krieger.

25. prosince - V projevu z balkonu baziliky svatého Petra papež přednesl tradiční požehnání "Urbi et Orbi" a modlil se, aby Pán "osvítí mysl těch, kteří mají moc umlčet hřmění zbraní".

28. prosince - V letošním roce bylo po celém světě uneseno, zatčeno nebo zabito více než 100 kněží, řeholníků a řeholnic. Informuje o tom oficiální zpráva papežské nadace Církev v nouzi (ACN), která byla zveřejněna v úterý 27. prosince. Podle ní je situace nejhorší v západoafrické Nigérii. Dalšími zeměmi, ve kterých násilí vůči křesťanům vzrostlo, jsou Čína a středoamerická Nikaragua.

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH V LEDNU 2023

datum	úmysl	dárce
1.1.	Za Jana Bednáře	rodina Bláhova
4.1.	For Edward Babor Jr.	Patricia Babor
6.1.	For Marie and Edward Babor Sr.	Patricia Babor
7.1.	Za zemřelého manžela Aloise Hanáka	Milada Hanáková
8.1.	For Anna a Peter Koval	Patricia Babor
10.1.	Za rodiče Klusáčkovy	B. a J. Kowalyk
11.1.	Za Ivanku Kowalyk Berger	B. a J. Kowalyk
15.1.	Za zemřelého manžela Mgr. Ing. Jiřího Kolasu a zemřelé rodiče	Věra Kolasa
22.1.	Za zemřelou Annu Hlavatou	Milena Hlavatá
29.1.	Za zemřelou maminku Gabrielu Žídkovou	manželé Burdovi

BLAHOPŘEJEME

v lednu oslaví narozeniny: Maxim Jan Nehybka 1. ledna, Zuzka Petrova Wartownik 1. ledna, Denny Rutar 4. ledna, Dominic Wolf 11. ledna, Barbora Weirich 12. ledna, Jiří Hnízda 16. ledna, Irene Mergl 17. ledna, Milan Sikorjak 20. ledna, Marta Kotyza 25. ledna, Nela Brabec 27. ledna, Olga Ludvík 27. ledna, Norika Krupka Janík 30. ledna.

DĚKUJEME ZA PODPORU ČASOPISU A ČESKÉ MISIE

Gustav a Slavka Ulc, Patricia Babor, Tonia Lensky, Věra Lepsik, Joseph a Alzbeta Weisenauer, St. John Nepomucen Church, Milan a Hana Skarka, Antonin a Radmila Bartos, Dana Sablik, Xenie Bogarets, Greta Bunza, rodina Blahova, Bohdan a Jirina Kowalyk, Jan a Ludmila Kovar, Paul Weirich, Tomas a Daniela Brabec, Dr. Miro Burjetka, Fred Jurena, Kvetuse Dema, Libuse Kralicek, Paul Kopecky, Simona Kostka, Martha Melko, Vaclav Solfronk, Alexander Dolinay, Frank Schultz, Milada Hanak, Helena Kocica, Mary Michtalik.

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375
 Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959
 E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info
 Slovenská mše sv. každou neděli v 10.15 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <http://www.luxnewyork.net>

Studoval nejprve na gymnáziu v Lanškrouně a studium ukončil v roce 1905 maturitní zkouškou v Litomyšli. Po maturitě vystudoval v letech 1905–1910 filosofii a teologii na České koleji v Římě a 1909 tam přijal kněžské svěcení. Po návratu do Čech přednášel dějiny církevního zpěvu na Bohoslovecké fakultě v Olomouci, kde obhájil rigorózní práci: O vývoji liturgického zpěvu a jeho forem. Svůj doktorát si Cibulka nostrifikoval na universitě ve Vídni, kde pobýval za 1. světové války (1916–1917).

Zrod samostatného československého státu znamenal pro tehdy již uznávaného pedagoga i vědce povolání k novým úkolům. V roce 1919 byl jmenován mimořádným profesorem dějin církevního umění a křesťanské archeologie na právě zřízené bohoslovecké fakultě v Bratislavě. Od roku 1922 byl nejprve mimořádným a od roku 1926 řádným profesorem na Katolické teologické fakultě Karlovy university v Praze. Roku 1934 vyšlo Cibulkovo monumentální dílo Václavova rotunda svatého Víta.

Na přelomu složitých let 1938 – 1939 byl Cibulka pověřen novým a závažným úkolem – vedením Státní sbírky starého umění Národní galerie v Praze. Změny, které v galerii jako její nový ředitel zavedl, byly převratné a téměř všechny obrátily dosavadní situaci k lepšímu. Se šarmem a diplomatickým taktem dokázal během tří – čtyř let zařídit snad vše, oč se jeho zahořklý předchůdce, Vincenc Kramář, marně pokoušel dvě desetiletí. Až na výjimky dokázal minimalizovat zásahy německé okupační správy do chodu galerie a sbírky pod jeho vedením nejen že přežily válku beze ztrát, ale byly bohatě rozmnoženy.

Po válce se Josef Cibulka vrátil na obě znovuootevřené fakulty, teologickou a filozofickou. Stal se profesorem dějin umění na FF UK a profesorem křesťanské archeologie a dějin církevního umění na Římskokatolické Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Praze. Jeho seminář křesťanské archeologie se stal líhní uměleckých historiků, specializovaných na barokní umění. V roce 1945 byl předsedou Československých korunovačních řádů. Zabýval se také studiem korunovačních klenotů. Podílel se na jejich prvním vystavení v roce 1929 a před uložením po okupaci v říjnu 1945 posuzoval jejich pravost. Stal se také držitelem jednoho ze sedmi klíčů.

Po únoru 1948 byl Cibulkův seminář zrušen. Až druhá polovina padesátých let, a zvláště pak léta šedesátá, přinesla oživení. Cibulka opět mohl (s omezením) psát, cestovat, navázat zpretrhané styky s kolegy a bývalými žáky. Přes všechny pedagogické úspěchy byla jeho hlavní činností vědecká práce v oboru starého světového a národního umění, která jej ve světě proslavila. Věnoval se především církevní archeologii a středověkému sakrálnímu umění. Od roku 1921 byl předsedou Národního komitétu CIHA (Comité international d'histoire de l'art), od roku 1937 člen jeho mezinárodního výboru, 1938 sekretář a 1959 viceprezident CIHA. Roku 1946 předsedal ustavujícím shromážděním světové sekce pro archivy, knihovny a muzea UNESCO a stal se členem muzejní rady Mezinárodní rady muzeí (ICOM). V roce 1935 mu prezident Francouzské republiky Albert Lebrun udělil důstojnický kříž Čestné legie za zásluhu o lidstvo.